

เพลี้ยแป้ง

เพลี้ยแป้งเจ็ดเปียดเลย์

เพลี้ยแป้งลาย

เพลี้ยแป้งสีเขียว

เพลี้ยแป้งสีชมพู

พืชอาหาร

พืชไร่ ไม้ผล พืชผัก ไม้ดอก เช่น มันสำปะหลัง งามา อ้อย เงาะ ข้าวโพด ทูเรียน ลิ้ม องุ่น น้อยหน่า ลิ้นจี่ มะละกอ ลำไย พริก มะเขือ กุหลาบ ฯลฯ

ลักษณะการทำลาย

ระยะพืชที่ถูกทำลาย

ทุกระยะ

ลักษณะการทำลาย

ดูดกินน้ำเลี้ยงจากส่วนต่างๆ ของพืช โดยเฉพาะยอด หรือใบอ่อน ทำให้ใบและยอดหงิกและแห้ง ถ้าระบาดรุนแรงในพืชต้นเล็กทำให้พืชแห้งตายได้ ในไม้ผลมักดูดกินที่ผลอ่อนทำให้ผลแคระแกร็น และเกิดราดำ ไม่เป็นที่ต้องการของตลาด

อาการการระบาด

การป้องกันและกำจัด

1. ในพืชที่ใช้ท่อนพันธุ์ปลูก เช่น มันสำปะหลัง ให้แช่ท่อนพันธุ์ด้วยสารเคมี ไทอะมิโทแซม 25% WG อิมิดาโคลพริด 70% WG ไดโนทีฟูแรน 10% WP ชนิดใดชนิดหนึ่งก่อนปลูก
2. เมื่อเริ่มพบเพลี้ยแป้ง ให้ปล่อยแมลงช้างปีกใส 100 ตัวต่อไร่
3. หากเป็นเพลี้ยแป้งสีชมพู ให้ปล่อยแตนเบียนนาไกร์สในอัตรา 50 คู่ต่อไร่

ไข่แมลงช้างปีกใส

การปล่อยแตนเบียนนาไกร์ส

แตนเบียนนาไกร์ส

ตัวอ่อนแมลงช้างปีกใส

แมลงช้างปีกใส

เอื้อเฟื้อภาพโดยกรมวิชาการเกษตร

กรมส่งเสริมการเกษตร